

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/476/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

406/2015. számú (XI. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. szeptember 15-én előterjesztett **panaszát** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a D. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. szeptember 15-én, elektronikus úton, a Testület elektronikus formanyomtatványának a kitöltésével terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2015. szeptember 13-án fogantatott rendőri intézkedés miatt.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. szeptember 13-án D. város Önkormányzatának megrendezésében kulturális sörfesztivál zajlott a városi K.dombon. A panaszos ezen a napon, 20 óra után érkezett a helyszínre a felesége kíséretében. A lányuk már korábban elindult a barátnőjével és úgy beszéltek meg, hogy a nagyszínpadnál találkoznak kb. 20 óra 30 perckor. Amikor a panaszos felesége meglátta, hogy a lányuk megérkezett, elindult hozzá és szólt a panaszosnak is, hogy menjen. A panaszos kissé lemaradva követte a feleségét, amikor öt erős testalkatú férfi elé állt és rászóltak, hogy nem mehet tovább. A panaszos ki szeretne volna őket kerülni, de ekkor visszarántották, előlről és hátulról ütni, verni

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kezdték, a földre teperték, majd ott folytatták a bántalmazását. A panaszos felesége ezt észrevette és azonnal visszaroht hozzá, miközben folyamatosan rendőri segítségért kiáltott. A panaszosnak sikerült felkelnie a földről, megpróbált elmenekülni, miközben ő is hangosan rendőri segítségért kiáltott. A panaszost a bántalmazói hamarosan utolérték, majd megint leteperték és hosszú percek keresztül ütötték, rúgták, ahol csak érték. A panaszos felesége és a rendezvényen több ember is egyfolytában rendőrért kiáltott.

A panaszos közölte, hogy tudni kell azt, hogy a rendezvény sok-sok rendőr kivezénylése mellett egy biztonsági cég által is biztosított helyszínen került megtartásra. Ennek ellenére a rendőrök a bántalmazás megkezdésétől számítva kb. csak 15 perc múlva értek csak oda. Amikor az elkövetők ezt észrevették, akkor menekülésbe kezdtek. A rendőrök azonban nem eredtek utánuk, nem szólították fel őket megállásra, pedig ekkor kb. két méterre voltak tőlük. Semmit nem tettek a rendőrök annak érdekében, hogy a helyszínen elfogják az elkövetőket, pedig kerítésekkel, örökkel, rendőrökkel körülvett területről volt szó. A panaszos súlyos, nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szerzett, azonban nagyon hosszú időn át gyógyuló lelki trauma érte őt és a családját, ugyanis a hosszú időn át tartó bántalmazását a kislánya, a felesége és sok másik család is végignézte, miközben a rend őrei néhány méterre álltak a helyszíntől.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a D. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A D. Rendőrkapitányság vezetője 2015. október 20-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos által sérelmezett intézkedéssel a kapitányság beosztottai közül K. B. c. r. zls. (D. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, körzeti megbízott), J. Á. r. ftörm. (D. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, körzeti megbízott) érintettek. A helyszínre érkezett továbbá T. Z. r. ftörm. (D. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály, bűnügyi technikus), J. K. r. zls. (D. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály, vizsgáló) és Sz. G. r. ftörm. (D. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály, vizsgáló).

A panaszos bántalmazása kapcsán a kapitányságon .bü számon súlyos testi sértés büntett miatt büntetőeljárás indult ismeretlen tettes ellen.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a K.dombon megtartott „[...]” rendezvényen a „vidámpark” részen tartózkodtak a rendőrök, amikor egy civil ruhás, magát vagyónörnek nevező férfi értesítette őket, illetve kért segítséget a nagy színpad felőli részen lévő játszótérre. A segítségkérés okát azonban konkrétan a személy nem közölte a rendőrökkel. A két járőr a segítségkérést követően haladéktalanul futva indult el, a tőlük kb. 50 méterre lévő játszótér felé. A járőrök által készített rendőri jelentés szerint azonban a rendezvényen nagy létszámú közönség volt jelen, az esti sötétség és a fából készült büfésor takarta a játszótér területét, így oda nem láttak. A rendőri jelentések szerint néhány perc telhetett el a segítségkérés és a járőrök helyszínre érkezése között. A járőrök segélykiáltást nem hallottak. A segítségre szoruló panaszoshoz történő érkezésükkor nem láttak bántalmazó személyeket, a panaszos a földön ült, vérzett az orra, a rendőrök kérdésére, hogy mi történt vele elmondta, hogy többen bántalmazták és azt sérelmezte, hogy a rendőrök nem védtek meg. A panaszos körül néhány nézelődő személyen kívül a rendőrök odaérkezésekor más nem

volt. Az állítólagos bántalmazók nem voltak ott és a férfi erre vonatkozóan érdemleges információt szolgáltatni nem tudott.

A parancsnok előadása szerint nem volt rendőri késedelem, a rendőrök a hozzáforduló vagyonőr által közölt segítségkérést követően haladéktalanul, futva a megjelölt helyre siettek.

A két járőr a sérült panaszost felsegítette a földről, majd a rendezvény területén lévő egészségügyi szolgálathoz kísérték, orvosi ellátás céljából. Eközben érkezett oda a három fő bűnügyi szolgálatot ellátó rendőr is, - akiket szintén a vagyonőr értesített – de ők már csak azt tapasztalták, hogy K. c. r. zls. és J. r. törm. a sérült férfit az egészségügyi sátorhoz kíséri. A rendőri jelentések alapján a panaszos által említett öt fő bántalmazó személy felkutatását megkezdték, de az eredményre nem vezetett. A panaszos által megadott információk a feltételezett elkövetők beazonosítására és elfogására nem voltak elegendők. A környéken végzett adatgyűjtés nem volt eredményes, olyan személyt nem sikerült felkutatni, aki a bántalmazást látta volna.

2) J. Á. r. ftörm. 2015. október 19-én kelt jelentésében előadta, hogy Sz. M. c. r. alezredes kiemelt főelőadó tájékoztatta, hogy jelentése megtétele vált szükségessé a panaszos által kifogásolt intézkedés vonatkozásában.

Szolgálata teljesítése során, 2015. szeptember 13-án a K.domb nevű területen megrendezett „[...]” rendezvénysorozat utolsó napjának biztosítását hajtotta végre K. B. c. r. zls. társával, amelyet gyalogosan láttak el; a feladatuk a rendezvény területén történő gyalogos szolgálat illetve annak belső biztosítása volt.

A biztosítás végrehajtása során 20 óra 55 perc körüli időben a társával a rendezvény „vidámpark” részénél, a körhinta környékén tartózkodtak és a színpadok irányába haladtak a kijelölt járdán, amikor egy magát vagyonőrnek nevező civil ruhás személy lépett oda hozzájuk és a nagyszínpad felé mutatva azt mondta, hogy a játszótérre segítséget kérnek és siessenek. A személy beszédjéből izgatottság hangzott.

Ekkor a két rendőr a rendezvény területén található egyetlen kiépített játszótér felé indult futva. A játszótér kb. 50 méterre volt tőlük. A helyszín egyértelműen beazonosítható volt. A vagyonőr jelzése és a helyszínre érkezés között nagyon rövid idő, másodpercek telhettek el, mivel a közelben tartózkodtak. A helyszínre érkezésük ideje alatt, illetve azt megelőzően segélykiáltást, ordibálást nem hallottak, a rendezvény színpadán zajló folyamatos koncert hangjai, dalai miatt.

Amikor futni kezdtek, akkor sötét volt, a rendezvényen nagy létszámú közönség jelent meg, ezért nem látta egyik rendőr sem a játszótéren zajló eseményeket. A náluk lévő elemlámpákat használva közelítettek a játszótér irányába. A futás közben a területen kiépített büfés kocsik, sátrak között kialakított járdán haladtak.

A játszótérre érkezve ott az egyik mászóka előtt egy földön ülő helyzetben lévő, vérző orrú férfit találtak. Az egyik rendőr odalépett a személyhez, aki ekkor a rendőr által feltett kérdésre választ nem adott arra vonatkozólag, hogy mi történt vele. Annyit sikerült megállapítani a szavaiból, hogy többen megverték, illetve sérelmezte azt, hogy miért nem védték meg. A

rendőrség hasztalanságát folyamatosan hangoztatta. A személy mihamarabbi egészségügyi ellátása céljából a rendezvény egészségügyi sátrához kívánták eljuttatni.

A sérült személyt a felállásban mindketten segítették. A személy erősen ittas volt, mozgása tántorgó volt, térben és időben orientálnak tűnt. A személyt a játszótér irányából a rendezvény területén lévő egészségügyi sátorhoz kezdték el kísérni. Ebben a pillanatban érkezett a nagy színpad irányából, nekik szemből a D. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály bűnügyi technikusa T. Z. r. ftörm. és vele a D. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgáló Alosztály két vizsgálója J. K. r. zls. és Sz. G. r. ftörm. A személyt a folyamatos kísérése, illetve a helyszíni egészségügyi ellátása során bűnügyi szempontokból fontos, irányított kérdésekben hallgatta meg ekkor J. K. r. zls. és Sz. G. r. ftörm. és T. Z. r. ftörm. miközben a jelen lévő mentőápolók a sérüléseket megvizsgálták. Ezen meghallgatás idejében J. Á. r. ftörm. és K. B. c. r. zls. az esetleges elkövetők, tanúk, kamerafelvételek felkutatása érdekében a játszótérre mentek. A személy elmondását, illetve személyes adatait J. K. r. zls. jegyezte fel, aki közölte, hogy a személyt a korábbi rendőri intézkedésekből ismeri, meghallgatása során erősen ittas állapotban volt. A sérülések fertőtlenítését a mentőápolók a helyszínen elvégezték, továbbá közölték, hogy további orvosi ellátásáról gondoskodnak, ezért a panaszost kórházba szállították.

A sérült férfi a panaszos volt, akinek az adatait a körözési rendszerben leellenőrizték, amely találatot nem mutatott.

A helyszínen tartózkodott a panaszos felesége, aki elmondta, hogy ő nem látta azt, hogy mi történt a férjével, szinte a rendőrökkel egy időben érkezett a panaszoshoz.

A panaszos a helyszínen történő ellátása közben közölte, hogy őt öt izmos személy bántalmazta, egyéb bűncselekményt nem hozott a rendőrök tudomására. Ezen személyleírás nélküli elmondás alapján a rendezvény területét J. Á. r. ftörm. átvizsgálta, de ott ezen leírásnak megfelelő személyeket nem talált. Ezt követően a rendezvény biztosításának vezetőjével kapcsolatfelvétel érdekében járt el, amely során közölte, hogy az alkalmazottai rendkívüli eseményben nem vettek részt, felé jelzés nem érkezett.

A rendőr a szolgálata során az eligazításon elhangzottak szerint folyamatos gyalogos szolgálat keretein belül járta a társával a rendezvény területét, amely során a panaszos által a bántalmazás helyéül megjelölt játszótér is folyamatosan ellenőrizték, ahol az intézkedést megelőző néhány percben is jártak, így hogy ott valakit több percen keresztül verhettek volna elképzelhetetlennek tartja.

A helyszín környezetében adatgyűjtést végeztek a társával a történetek pontos megállapítása, illetve az elkövetők felkutatása érdekében. A meghallgatott személyek a cselekménnyel kapcsolatban érdemi információval nem tudtak szolgálni. A rendezvény területén kiépített térfelügyelő kamerarendszer nem található, így a cselekményről felvétel nem készült.

3) T. Z. r. ftörm. 2015. október 19-én kelt rendőri jelentésében rögzítette, hogy 2015. szeptember 13-án 11 órától 23 óráig a D. Feszt rendezvényen teljesített szolgálatot. 21 óra körüli időben, amikor J. K. r. zls. és Sz. G. r. ftörm. kollégáival a rendezvény K. utcai főbejáratánál tartózkodott, akkor egy vagyonőr jelezte felé, hogy a színpad túloldalán lévő hátsó bejáratnál rendőrök vernek.

Ekkor hárman futva indultak a vagyonőr által megadott terület irányába, azonban onnan már K. B. r. zls. és J. Á. r. ftörm. karonfogva kísérték ki egy vérző orrú személyt a rendezvény egészségügyi ellátó sátrába. A sérült személy a panaszos volt, akit szóbeli nyilatkozata alapján több személy tetteleg bántalmazott.

A fentieket követően folytatta szolgálatát a rendezvény főbejárati kapujánál, így a történet vonatkozásában további adatgyűjtésben, tanúkutatásban, egyéb nyomozati cselekmények végrehajtásában nem vett részt, a továbbiakban az intézkedést az azt megkezdő kollégák folytatták le.

4) Sz. G. r. ftörm. 2015. október 19-én kelt jelentésében előadta, hogy D. K. M. r. alezredes Vizsgálati Osztályvezető utasította jelentés készítésére a 2015. szeptember 13-án a panaszos ügyében történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

2015. szeptember 13-án 19 megyés közterületi szolgálatot látott el 11 órától 23 óráig. A szolgálata teljes egész időtartama alatt a „[...]” rendezvényen gyalogos külső, illetve belső biztosítást hajtott végre. 21 óra körüli időben a főbejáratnál tartózkodott J. K. r. zls. és T. Z. r. ftörm. kollégákkal, amikor egyszer arra lett figyelmes, hogy a biztonsági őr kiabál feljűk, hogy bent a rendezvényen verik a rendőröket. A két kollégával azonnal futva indult a megadott terület irányába, majd körülbelül 10 méter után megjelent K. B. r. zls. és J. Á. r. ftörm. velük szemben és kísérték a panaszost a sátonál lévő mentőautóhoz. A férfinak a rendőr emlékezte szerint vérzett az orra. A rendőr mellettük haladt, kísérte őket, miközben azt hallotta, hogy a férfi szidja a rendőröket és láthatóan erősen ittas állapotban van. A mentőautóhoz érve J. Á. r. ftörm. megkérte J. K. r. zls. kollégát és Sz. G. r. ftörm-t, hogy amíg a mentősök vizsgálják a panaszost, addig maradjanak mellette, vigyázzanak rá, ő pedig a többi kollégával elindult késelem nélkül az elkövetők felkutatására, adatgyűjtés és tanúkutatás céljából. Ezen idő alatt J. K. r. zls. feljegyezte a panaszos személyi adatait.

Sz. G. r. ftörm. kérdésére a panaszos érdemi információval nem tudott szolgálni arra vonatkozóan, hogy megnevezze az őt bántalmazó személyt, személyeket, valamint, hogy személyleírást adjon. Továbbá azt sem tudta megmondani, hogy pontosan hol történt az eset. A férfitől olyan információt beszerezni nem volt lehetséges, ami alapján az elkövető beazonosítása, elfogása eredményre vezetett volna. A sértett továbbra is azt mondogatta, hogy őt bántalmazták és a rendőröket szidta, hogy nem intézkedtek megfelelően, miért nem védték őt meg. Rendőri kérdésre azt a panaszos nem akarta megmondani, hogy mi volt az előzménye a bántalmazásának, de ismeri azt a férfit, aki megütötte őt.

Sz. G. r. ftörm. egyéb intézkedést nem foganatosított, egyéb nyomozati cselekmények végrehajtásában nem vett részt. Ezt követően folytatta a kollégáival a főbejáratnál a szolgálatát.

5) K. B. c. r. zls. 2015. október 19-én kelt jelentésében rögzítette, hogy a „[...]” rendezvénysorozat biztosítását hajtotta végre J. Á. r. ftörm-rel, amely során 20 óra 55 perc körüli időben a társával a rendezvény „vidámpark” részében a körhinta környékén tartózkodtak és a színpadok irányába haladtak, amikor egy vagyonőr lépett oda hozzájuk és a nagyszínpad felé mutatva azt mondta, hogy segítséget kérnek a játszótérre és siessenek. Ekkor mindketten, a tőlük kb. 50-100 méterre lévő színpad melletti játszótér felé kezdtek el futni. Futás közben azonban, hogy ott mi történik nem látták, mivel sötét volt, a rendezvényen nagy

létszámú közönség jelent meg, valamint az említett területet a színpadi résztől a vidámparki részt fából készült büfésor választotta el, amik mellett csak egy keskeny járda vezetett át. A helyszín ahová a segítséget kérték a színpad mellett lévő sörsátor mögött volt, így az a büfésor elhagyása után is takarásban maradt a számukra. A biztonsági őr jelzésre és a helyszínre érkezésük között véleménye szerint egy perc sem telhetett el, mivel a közelben tartózkodtak, segélykiáltást nem hallottak a rendezvény zajai miatt.

Amikor a játszótérre értek ott verekedést, vitatkozó, dulakodó személyeket nem tapasztaltak, azonban a játszótér egyik mászókája előtt egy földön, ülő helyzetben lévő, vérző orrú személyt találtak, aki mellett egy biztonsági őr állt, illetve néhány nézelődő személy tartózkodott körülötte, akik a rendőrök megérkezése után el is mentek a helyszínről. A sebesült személy rendőri kérdésre pontos választ nem adott arra vonatkozólag, hogy mi történt vele, csak a szavaiból sikerült annyit megállapítani, hogy többen megverték, illetve sérelmezte, hogy miért nem védték őt meg. Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy a sebesült férfi a panaszos, akit a rendőrök a rendezvény területén lévő egészségügyi szolgálathoz kísértek, ahol megvizsgálták, valamint orvosi ellátásáról gondoskodtak. A panaszos által megadott és az őt bántalmazókra vonatkozó hiányos személyleírás, miszerint őt kb. öt kigyúrt személy bántalmazta a rendőrök átvizsgálták a rendezvény területét, de ott ilyen személyeket nem találtak. A panaszos továbbá többször elmondta, hogy tudja, hogy ki verte meg, mivel fia osztálytársának Gy. A. rokonai voltak, azonban ezen személyekről semmilyen pontos adattal nem rendelkezett.

K. B. c. r. zls. a szolgálata során folyamatosan járta a társával a rendezvény területét, amely során a panaszos által a bántalmazás helyéül megjelölt játszótérrel is folyamatosan ellenőrizték, ahol az intézkedést megelőző néhány percben is jártak, így hogy ott valakit több percen keresztül verhettek volna kizártnak tartja, illetve ez azért sem volt lehetséges, mivel a mászókától, ahol a panaszos a földön ült kb. 10 méterre volt a rendezvény egyik ki-és bejárata, ahol egy biztonsági őr is volt folyamatosan, aki rögtön jelezte volna, hogy ha valami rendbontást tapasztalt volna.

A helyszín környékén adatgyűjtést végeztek a társával a történetek pontos megállapítása, illetve az elkövetők felkutatása érdekében, amely során a fent említett kijáratánál lévő biztonsági őr (aki megegyezik azzal a biztonsági őrrel, aki a rendőrök helyszínre érkezésekor a panaszos mellett állt) meghallgatták, aki elmondta, hogy ő nem látta, hogy a panaszoszt bárki is bántalmazta volna. Csak annyit látott, hogy a panaszos a sötét kivilágítás nélküli játszótéren valakik elől fut, majd egyszer csak elesik, majd nemsokára megérkezik a két rendőr a panaszoshoz.

6) J. K. r. zls. 2015. október 19-én készítette el rendőri jelentését, amelyben előadta, hogy 2015. szeptember 13-án 11 órától 23 óráig a Megyei Rendőr-főkapitányság által elrendelt 19 megyés szolgálat keretein belül a D. Feszt 2015 rendezvény környékén a közterületi jelenlét megerősítése céljából látott el szolgálatot.

A szolgálati idejében – a pontos időre már nem emlékszik –, de 20 óra után a rendezvény bejáratánál teljesítettek szolgálatot, amikor szintén a bejáratnál lévő biztonsági szolgálat egyik munkatársa tájékoztatta őket, annyit szólt oda neki, hogy „bent a játszótéren verik a rendőröket”. Kollégájával T. Z. r. ftörm-rel és Sz. r. ftörm-rel futólépésben indultak a megnevezett hely felé, amikor is a rendezvény bejárata és a nagyszínpad közötti részen szembejött velük K. B. r. zls. és J. Á. r. ftörm., akik egy erősen vérző, sérült személyt

kísérték. A kollégák elmondták, hogy a személyt a játszótéren találták sérült állapotban. Elmondása szerint ismerősök bántalmazták, a három rendőr a kísérést átvette a két kísérő rendőrtől, mert ők visszamentek a játszótér irányába, ők pedig a személyt a mentőállomáshoz kísérték. A személyt itt beültették a mentő gépkocsiba, ahol elsődlegesen ellátta őt a jelenlévő orvos, azonban közölte, hogy a személyt további kivizsgálás céljából kórházba kell szállítani, ezért a rendőr rögzítette a mentőorvos és a gépkocsi adatait is, továbbá a sérült és felesége adatait is, amely adatokat később J. Á. r. ftörm-nek a jelentés elkészítése érdekében átadott.

Annak vonatkozásában nem tud nyilatkozni, hogy hogyan és mikor találtak a sérült személyre a rendőrök. Azt, hogy ő kitől és mikor kért segítséget szintén nem tudja megmondani, hiszen ők csak a biztonsági szolgálat értesítésére futottak a rendezvény területére. A rendőr, ha jól emlékszik, akkor a kollégái annyit mondtak neki, hogy őket is a biztonsági szolgálat értesítette, hogy segítséget kérnek a játszótéren.

Tekintettel arra, hogy ezen idő alatt zenei koncert zajlott segélykiáltást nem hallottak, azonban a távolság miatt sem hallhatták, hiszen a feladatuk szerint a bejáratnál láttak el szolgálatot.

Az intézkedés kapcsán J. K. r. zls. végrehajtotta a sérült személyt átvételét a kollégáktól; a mentőállomásra kísérését sérülései ellátása érdekében; adatainak rögzítését; a vele lévő személy adatainak rögzítését; rögzítette a mentőorvos és a mentő gépkocsi adatait; tájékoztatta a sérültet, hogy amennyiben a kórházból kiengedték úgy az orvosi iratokkal együtt keresse fel a rendőrséget feljelentése megtevése céljából, hiszen az ellátás során a mentőorvos a sérülések gyógytartama vonatkozásában nem tudott nyilatkozni.

7) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszossal szemben végrehajtott biztonsági intézkedésről szóló jelentést, amely szerint a panaszossal szemben 2015. szeptember 13-án 20 óra 57 perckor a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 37. § b) pont alapján biztonsági intézkedést és a 31. § szerint átvizsgálást hajtottak végre. Az intézkedés során vele szemben nem került sor kényszerítő eszköz alkalmazására, hiszen azt a magatartása nem tette szükségessé.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása alatt J. Á. r. ftörm. jelentette, hogy a fentebbi napon a K.dombon megrendezett „[...]” elnevezésű rendezvényen biztosítási feladatokat látott el K. B. c. r. zls-sal. Társával a rendezvény körhinta része felől a színpad irányába gyalogoltak, amikor egy rendezvényt biztosító vagyonőr sietve tett jelzést, miszerint segítséget kérnek a játszótérre. A két rendőr odasietett és 20 óra 57 perckor, amikor megérkeztek a helyszínre egy vérző orrú, földön ülő személyt vélt felfedezni. A személy azon kérdésére, hogy hogyan szerezte a sérüléseit nem adott pontos választ. Mondandóiból azt lehetett kivenni, hogy több személy megverte. A személy ingadozó kedélyállapotban volt, többször sérelmezte azt, hogy a rendőrség őt nem védte meg. A személy társaságában tartózkodott a felesége, aki elmondta, hogy nem tudja, hogy mi történt a párjával, ő szinte a rendőrökkel egyidejűleg érkezett a játszótérhez, ahol a férjét már sérülten találta. Az adatok rögzítését követően a rendőr átvizsgálta a sérült személy ruházatát; abból közbiztonságra veszélyes eszköz, bűncselekményből származó tárgy nem került elő. Ezt követően a rendezvény egészségügyi ellátó sátrába kíserte a rendőr a sérültet, ahol az ellátását megkezdték. Amikor kísérték a sérültet, akkor a helyszínre érkezett T. Z. r. zls., J. K. r. zls. és Sz. G. r. ftörm. A sérült személy azonosítása során megállapították, hogy ő a panaszos, aki

ellátása közben azt mondta, hogy öt több személy kergette, majd verte meg, ezen személyek a fia osztálytársának Gy. A. G. rokonai voltak, akikhez személyes adatokat nem tudott megadni. A személyek felkutatására tett intézkedések eredményre nem vezettek.

Sz. B. mentőtiszt a panaszos helyszíni ellátását követően közölte a rendőrökkel, hogy a panaszos további egészségügyi ellátását a kórházba szállítását követően fogják megkezdeni. Mivel a panaszos viselkedése nyugodt volt, ezért a támadásától nem kellett tartani, ezért karhatalmi segítséget nem nyújtottak a rendőrök ahhoz, hogy a panaszost a kórházba szállítsák a mentőgépjárművel. A panaszost 21 óra 21 perckor szállították el a mentőgépjárművel. A panaszos nem nevezett meg kiértékelendő személyt, hiszen őt a felesége elkísérte a kórházba.

A rendőrök a helyszínen adatgyűjtést végeztek, amely során meghallgatták a feladatait ellátó, a játszótértől 10 méterre tartózkodó K. L. L. vagyont, aki elmondta, hogy adott napon a feladatait egész nap a játszótér közelében látta el; közölte, hogy verekedést nem látott, hanem csak annyit látott, hogy a panaszos futott valakik elöl, majd elesett és ezt követően már a helyszínre érkezett a rendőrség és a panaszossal szemben megkezdték az intézkedést. A helyszínen végzett további adatgyűjtés során azon személyek felkutatására tett intézkedések, akik a cselekménnyel kapcsolatban érdemi információval bírnának, eredményre nem vezetett. A játszótér közelében térfigyelő kamerarendszerről a rendőröknek nincs tudomása.

A jelentésben szereplő személyek a körözési rendszerben ellenőrzésre kerültek, az találatot nem mutatott, továbbá a személyes adatok zártan való kezelésére vonatkozóan nemleges választ adtak.

A helyszínen történetéről J. Á. r. ftörm. jelentést tett Á. 611-nek, illetve a Közrendvédelmi Osztályvezetőnek, ezt követően jelentése megtétele céljából a helyszínt elhagyta.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást nem adták ki a panaszosnak, mert a panaszost kórházba szállították további egészségügyi ellátás céljából.

A biztonsági intézkedés oka 2015. szeptember 13-án 21 óra 21 perckor szűnt meg, amikor a panaszost elszállították a kórházba.

8) A parancsnoki vélemény és kivizsgálás a biztonsági intézkedés végrehajtásáról elnevezésű dokumentumban a parancsnok a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja alapján végrehajtott igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást és az Rtv. 37. § b) pont szerinti biztonsági intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek minősítette; valamint az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményekkel harmonizálónak, azaz arányosnak találta.

9) F. N. r. tzls. 2015. szeptember 13-án kelt hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy a fentebbi napon 21 órától 2015. szeptember 14-én 9 óráig szolgálatparancsnoki feladatokat látott el a D. Rendőrkapitányságon, amikor 20 óra 57 perckor a K.dombon lévő rendezvényről mentővel szállították el a panaszost a kórház Sürgősségi Osztályára. 22 óra 42 perckor a kórház Sürgősségi Osztályától azt az információt kapta, hogy a panaszos személy orrcsont-törést,

valamint mellkas zúzódást szenvedett, amely további vizsgálatokat igényel, így továbbra is indokolt a kórházban tartása.

10) F. G. r. ftörm. 2015. szeptember 15-én készítette el a helyszín megtekintéséről szóló jelentését, amelyben előadta, hogy 12 óra 30 perckor bűnügyben a panaszossal megjelent a K.domb településrészén helyszínmegtekintés céljából.

A panaszos bemutatása alapján a bűncselekmény helyszíne a téren belül található játszótér. Elmondása alapján a játszótéren a kötél mászóka után kergették őt az elkövetők és azon a részen történt a bántalmazás is. A cselekmény ideje 2015. szeptember 13., „[...]” rendezvény. A helyszín változott, hiszen a rendezvény sátrait, kellékeit már lebontották, elszállították.

A helyszínt a 2-es számú főúton V. irányába haladva, majd a D. K. utcába balra lekanyarodva közelítették meg. A helyszín a K. és az azzal párhuzamos L. utca végében a két utcára merőleges K. utcában található. A K. utcából a K. utcába jobbra kanyarodva baloldalra esik a K. tér. A körbekerített téren három irányból több nyitott rész található, amely a rendezvények idején bejáratként is szolgál. A térrel szemben a K. utcában családi házak találhatók. A tér mögött fás, füves terület és a D. folyó található. A bekerített téren kívül bal oldalt műveletlen füves terület van. Jobb oldalon épülőfélben lévő ház van. A teret térburkoló kövel burkolt utak keresztezik a be-és kijáratok irányába. A többi rész füves, fás terület, padokkal.

A K. utcában a L. utca irányából a második nyitott bejárat és a D. felőli kijárat között 249 méter térburkoló kövel burkolt rész található. Az úton behaladva jobbra a L. utca irányába térburkoló kövel fedett 54 méter széles labdajáték pálya található, amely a rendezvények idején sátrak felállítási helye szokott lenni. A pálya széle a D. felőli kerítés között 43 méter széles füvesített terület van, amelyen játszótéri eszközök, tárgyak találhatók (csúszda, homokozó, libikóka, mászó háló, etc.). Valamint a játszótéren egy konténer kuka, a pálya végében raklapon üdítőitalok találhatók.

A kerítéstől 4,7 méterre a térburkoló kövel fedett járdától 4,6 méterre található egy négy ponton a talajba rögzített 8,2x8,2 méter területű kötél mászó háló, amely körül illetve a játszótér környezetében a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható nyom, elváltozás, anyagmaradvány nem található.

A rendőr a helyszínről összesen 54 darab környezeti, áttekintő és részlet fényképfelvételt készített.

11) A panaszost, mint tanút 2015. szeptember 14-én 17 óra 54 perc és 20 óra 5 perc között hallgatták meg. A panaszos a szükséges tájékoztatások és figyelmeztetések megtörténtét és azt, hogy az abban foglaltakat megértette aláírásával hitelesítetten jelentette ki.

Tanúként a D. Rendőrkapitányságon a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (2) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő könnyű testi sértés vétségének megalapozott gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban hallgatták meg.

A panaszos tanúvallomásában előadta, hogy 2015. szeptember 13-án az élettársával 20 óra után érkezett a „[...]”, előtte egy sört ivott meg, a K. I. koncertjére mentek, úgy beszéltek

meg, hogy megy velük a lányuk is, nem akartak sokáig maradni, ma dolgozott volna és a lányukkal együtt akartak hazamenni. A sörsátorban ült, sörözött a M-val, egy sört ivott meg, ekkor kb. 20 óra 30 perc volt, amikor látták, hogy megjött a lányuk is (O. Sz., 14 éves). A M. előre indult, mert látta őt és a panaszos is ment utánuk, megitta a sörét, kicsit lemaradva kb. 50 méterre, a viakolorozott járdán állt előtte egy csapat, kb. öten, látta őket, személyleírást tud róluk adni. Láthatóan nem akarták őt tovább engedni, mert előtte álltak. A panaszos annyit mondott nekik, hogy legyenek szívesek álljanak félre, hiszen szeretne tovább menni, próbált kerülni, de elé álltak. Az egyik elkapta őt, félre rántotta és azt mondta neki, hogy nem megy sehova, ahogyan a sötét részre rántották egyből elkezdtek ütlegelni előlről és hátulról. A fejét valaki hátulról kézzel megütötte, majd aki megragadta arcon vágta, leteperték valahogy a földre, valaki lerántotta, majd elkezdtek rugdalni. Az eset során valahogy felállt és elkezdett menekülni. Amikor megbotlott egy köteles részen, talán a játszótéren, újból közrefogták és elkezdtek rugdosni. Az egyik elkezdte húzni az övtáskáját, amit ő védett, hogy le ne szakadjon, majd mellbe rúgta őt ez a személy és egy kerítésnek esett és elveszítette az eszméletét. Amikor magához tért még mindig körben állták, majd azt hallotta, hogy valaki rendőrt kiállt, ezután szaladtak el az elkövetők. Jöttek a rendőrök és a mentőautó, amiben észrevette, hogy 40.000 Forint eltűnt a táskájából. A sérüléséről zárójelentése van, amely nyolc napon túl gyógyuló, mert eltört az orra, a fején sérülések és horzsolások vannak, illetve a mellkasán, karjain, hátán, bordáján.

A Testület az elkövetők személyleírását a folyamatban lévő büntetőeljárásra, a nyomozati érdekre tekintettel nem ismerteti.

A panaszos vallomását azzal folytatta, hogy kb. 4-5 ember volt bent, ment a koncert, a K. I. szerepelt, amikor kijött onnan sokan voltak, mindenki jött-ment, kb. olyan 10-15 ember volt a közelében, a nagy színpadnál kb. 50-en lehetnek az emberek. A helyszín sötét volt; a járdák, a sörsátor és a színpad világos. Amikor szaladt, akkor folyamatosan kiabált, hogy „Segítség, segítség, mert megtámadtak”. A felesége is kiabált, hogy segítsen neki valakit, miért nem segít senki. Senki sem mert beavatkozni; a gyerekes családok a színpad felé húzódtak. Amikor a sötétben rohant, akkor körülötte pár ember lézengett. A játszótéren a mászóka közelében esett el. A játszótéren nem volt senki, csak a kerítés mellett kb. 10-15 ember.

A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy szerinte azért lehetséges, hogy a biztonsági őr azt mondta a rendőröknek, hogy a bántalmazását a felesége és a gyermeke azért nem látta, mert menteni akarta magát a felelősség alól. A panaszos elmondása szerint az őrnek látnia kellett a bántalmazását, volt nála rádió, percekig volt a játszótéren, így nem érti miért nem jelzett és miért nem hívott segítséget, ha félt. Ott állt nem messze, ahol a panaszoszt körbeállták, ütlegelték és mellbe rúgták. A sörsátorban dolgozóknak is látniuk kellett az eseményeket, amikor leteperték. Nem tudja, hogy miért nyilatkozott úgy az élettársa, hogy nem látott semmit, hiszen az egyik támadóját még vissza is húzta, talán a mellényes figurát. A lánya tudomása szerint egyhelyben állt és sírt.

Véleménye szerint azért lehetett zavart és adhatott összefüggéstelen nyilatkozatot a helyszínre érkező rendőröknek, mert akkor tért magához. Annyit mondott a rendőröknek, hogy ő fő cigány volt és csapatban voltak, senkit név szerint nem említett, nevet sem mondott. Emlékezete szerint említette a rendőrnek az öt cigányt. Az volt az első gondolata, mert a helyszín közelében volt a Gy. A. G. Azt gondolta, hogy az ő rokonai és ismerősei voltak. Ezt tévedésből mondhatta, nem hiszi, hogy köze lett volna a bántalmazásához, így ezen korábbi kijelentését szeretné módosítani. Gy. A. G. is látta a bántalmazása kezdetét, úgy tudta, hogy ő

is ment segítségért. Több személy láthatta a bántalmazását, de őket név szerint nem tudja megnevezni.

A panaszos előadta, hogy a bántalmazása során nem ütött vissza, végig védekezett, nem okozott a támadóinak sérülést. Fél a további támadásoktól. Nem fenyegették meg, és nem kérték meg arra, hogy ne tegyen feljelentést. Ahol bántalmazták attól a helytől kb. 5 méterre van a játszótér, ott szaladgált és menekült a mászóakák között. A bántalmazása sörsátor bejáratától kb. 10 méterre történt. Fényes nappal meg tudná mutatni azt a helyet, ahol bántalmazták. Nem tudja kötni a közlendőket a személyleírásban megadott személyekhez; az elkövetők hangjára emlékszik, ha hallaná őket azokat felismerné, de nem tud a hangjukról leírást adni. Nevet, becenevet a bántalmazás során nem hallott. Annyit tud csak, hogy az elkövetők sötét ruhában voltak. Azt nem tudja, hogy merre mentek, csak elszaladtak. Gim-ről nem tud nyilatkozni. Augusztus 20-án látta őket, illetve 21-án C. koncerten. A megjelenésük provokatív volt; 5-6 fő volt és csapatban mászkáltak, a tömeget pásztázták. A panaszos arról nem tud, hogy az esetet rögzítette volna kamera, viszont azt látta, hogy nappal drón vette a koncertet. A fejét biztosan érte 15 ütés, 5-6 rúgás. A testét pedig legalább 20-30 rúgás.

A meghallgatása végén a panaszos megjegyezte, hogy a sérülései miatt lehet, hogy valakinek megsérülhetett a keze, mert ahogyan szájba vágták a foga lehet felkarcolta az öklét. A későbbiek során biztosan eljárást fog indítani a rendezvényt biztosító cég ellen, mert véleménye szerint, ha rendesen végzik a munkájukat, akkor ez nem következik be, hogy percekig rugdalják.

12) A panaszos feleségét 2015. szeptember 30-án 9 óra 19 perc és 11 óra 2 perc között hallgatták meg a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntett elkövetésének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban a D. Rendőrkapitányságon.

A tanú a szükséges felvilágosításokat és tájékoztatásokat megértette, tudomásul vette, amely tényt aláírásával hitelesítetten minden esetben kijelentett a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvön.

Vallomásában előadta, hogy a panaszossal 2001-ben házasodtak össze, 2010-ben elváltak, de kb. másfél év után újra kibékültek és azóta élettársi kapcsolatban élnek. 2015. szeptember 13-án ketten mentek ki a „[...]” rendezvényre, amelyet D. K.dombon rendeztek meg. Kb. 20 óra 30 perc körül értek ki. Megjegyezte a tanú, hogy nem is akartak kimenni, csak a 14 éves lányuk is kiment korábban és emiatt mégis kimentek, hogy ő velük menjen majd haza, ne pedig egyedül. Mielőtt rátérne a történetekre részletesen azt még fontosnak tartja elmondani, hogy amikor még csak tartottak befelé a fesztivál területére a keskeny betonúton, akkor jött velük szemben egy több férfiből álló társaság, akik közül az egyik neki ment, a bal vállának erőteljesen nekiütközött, de úgy, hogy még a mellén is érzett egy nagyon minimális fájdalmat, oda is kapott ezért. A tanú elnézést kért, majd tovább mentek. Azt gondolta, hogy teljesen véletlen volt ez a férfi részéről. Utólag azt mondja, hogy nem tudja, hogy ekkor ez már provokáció volt-e a társaság részéről, de tényleg nem foglalkozott a dologgal, a panaszosnak meg sem említette, ő észre sem vette azt. Később ebből a társaságból ismerte fel a panaszos bántalmazóját, a lila mellényes férfit, aki az elmondottak szerint korábban neki ment.

Szóval, amikor a panaszossal megérkeztek már a fesztivál területére, bementek abba a sörátorba, amely, ha szemben állunk a színpaddal, akkor balkézre esett. Bent leültek, a panaszos kikért két nagy centes pálinkát és két pohár sört. Eközben már ment K. I. koncertje, de a tanú szerint kb. az első szám alatt érkezhettek meg, mert utána köszöntötte D-t és a jelenlévőket. A panaszos szemben ült a tanúval, ő háttal volt a színpadnak, vele szemben pedig a tanú. Miután megitták a pálinkát a tanú még bele sem ivott a sörébe, akkor észrevette a lányát és mondta a panaszosnak, hogy szól neki, hogy hol találja meg őket a sátorban és ahogy a tanú megfordult, hogy mutassa neki a sátort, akkor látta a panaszost, aki kb. 10-15 méterre volt tőle és többen körbeállták. Ekkor még nem is tulajdonított ennek jelentőséget, azt hitte, hogy ismerősökkel beszélget a panaszos. Ekkor a tanú vissza is fordult a lányához egy pillanatra, majd újra visszafordult, ránézett a panaszosra és ekkor már látta, hogy lökdösik, közben meg odament egy ismerős srác a tanúhoz – a lánya osztálytársának Gy. B-nak a bátyja, talán Gy. G. a neve –, hogy „M. gyere gyorsan, A-t meg akarják verni!”. A tanú ekkor azonnal elindult és közben látta, hogy a panaszost tarkón vágja egy férfi a társaságból. Erről a férfiről semmit nem tud mondani, nem is ismerné fel sajnos. A tanú ekkor emiatt már úgy rohant oda, hogy pánikolva kiabálta, hogy „Segítség!”, majd pár lépésre volt tőlük, amikor a panaszos kimenekült a társaságból és futott a sörátor mögötti irányba, amely irányba egyébként is ráncigálták ketten a panaszost. Ez a ráncigálás még a tarkón vágás előtt volt. A férfitársaság futott a panaszos után, így a tanú is rohant utánuk és a sörátor mögött – amelyről már utólag tudja, hogy ott egy játszótér van – tovább kergették a panaszost. A társaság kb. 4-5 főből állt. A játszótéren volt egy kötélhálós mászóka, amely körül futott a panaszos nem is tudja pontosan megmondani hány kört, de biztos, hogy több percen keresztül próbálták meg elkapni őt, de nem tudták. A panaszos nem mindig egész kört futott a mászóka körül, hanem kicselezte őket, mindig arra futott, ahonnan nem mentek felé. Ezután az volt a baj, hogy menekülés közben a panaszos lába beleakadt a kötélhálóba és akkor kapták őt el. A tanú szinte végig nézte az egész kergetőzést, közben segítségért kiabált, ordított, hogy hívjon valaki rendőrt, de szerinte senki nem mert beleszólni.

Amikor a panaszos elesett, az összes férfi ráment és a tanú csak azt látta, hogy ütik-, vágják-rúgják a panaszost, aki a földön fekszik. Éppen, amikor a panaszos elesett, pont akkor ment oda a tanú a lila mellényes férfihez és kérdezte tőle, hogy „Mi történt? Mi csak itt vagyunk kint a gyerekekkel, nagyon könnyű ötven ember ellen! Nagyon bátrak vagytok!”, de ezt a férfi meg sem hallotta, oda se figyelt, látszott rajta, hogy teljesen ideges attól, hogy több percen keresztül nem bírták a panaszost elkapni. A tanú véleménye szerint a lila mellényes férfi nem kergette a panaszost, ő csak mondta a társainak, hogy nem igaz, hogy nem tudják a panaszost elkapni. Amikor odament hozzá a tanú, akkor ő ott állt egy helyben és amikor a panaszos elesett, akkor ő is odarohant a bolyba a társaihoz, akik a panaszost bántották. Az említett lila mellényes férfi ugyanaz a személy volt, aki a tanúnak ment a fesztiválra menet.

A tanú sajnos nem tudta azt megmondani, hogy a 4-5 fős társaságból melyik férfi, hogyan bántotta a panaszost, csak azt látta, hogy nagyon sok ütést kap a panaszos és azt is látta, hogy rúgják, a panaszos pedig megpróbált a földön fekvő védekezni. Pontosabban a panaszos nem is földön feküdt, hanem amikor beleakadt a lába, akkor abba beledőlt, azaz félig fekvő helyzetben, háttal a hálónak dőlve ült és ebben a helyzetben bántalmazták. Eközben megérkeztek a rendőrök – a tanú nem tudja, hogy ki szólt nekik – majd az összes férfi szétszaladt, otthagyták a panaszost. Az egyik rendőr rávilágított a panaszos fejére, akkor látta meg, hogy tiszta vér az egész feje és az egész arca. Ezt követően a mentő is odament és a panaszost beszállították a kórházba V-ra.

A mentőben a tanú mondta a panaszosnak, hogy adjon neki pénzt, mivel haza V-ról csak taxival tud menni. Ekkor a panaszos a derekán lévő övtáskájába nyúlt és azt tapasztalták, hogy abból hiányzik 40.000 Forint készpénz. A tanú elmondta, hogy a panaszos mindig előre rakja az övtáskáját a derekán, az most is így volt rajta. A panaszos mondta neki a mentőben, hogy ő észlelte, hogy rángatják a táskáját, de azt nyilván nem tudta megmondani, hogy melyikük nyúlt bele a táskájába. Pontosabban a panaszos elmondása alapján nem is érzékelte azt, hogy belenyúltak a táskájába, hanem csak azt, hogy azt ráncigálják már akkor is, amikor körbeállják és lökdösik, még akkor is, amikor már a hálóban fekszik.

A panaszosnál csak a személyes iratai voltak, meg a pénz, de a személyes iratai hiánytalanul megvannak, csak a pénz tűnt el. Úgy tudja, hogy a pénz egy másik zsebben volt a táskán belül, mint az iratok, de mindegyik zseb zipzáras. Arra a panaszos tud majd nyilatkozni, hogy elszakadt-e a táska és, hogy nyitva volt-e a zsebe, ahol az iratai voltak. A tanú azt gondolja, hogy a pénzt a panaszos elvesztette, de erre ő tudna majd pontosabban nyilatkozni.

A tanú rendőri kérdésre kijelentette, hogy a mai napig nem tudják, hogy miért támadták meg a panaszost. A panaszos elmondása szerint, amikor ment volna a tanú után, akkor állták az útját és hiába kérte őket, hogy engedjék el, nem engedték és ebből lett a balhé. A tanú nem volt ott, amikor körbeállták, tehát nem tudja, hogy mi történt, mi váltotta ki belőlük a bántalmazást.

Azt még elmondta a tanú, hogy ott volt még egy biztonsági őr, akinek látnia kellett az egész cselekményt, hiszen teljesen szemben állt a történetekkel. A tanú véleménye szerint kb. 10-15 méterre állhatott az eseménytől, hiszen szerinte azon a betonúton állt, amely a fent említett távolságra lehet a kötélhálótól, amire a panaszos beleakadt és ahol bántották. Ehhez az örhöz ment oda a lánya elmondása szerint P. B., akiről csak annyit tud, hogy kb. 30 éves és a Vöröskeresztnél segítő. A tanú nem tudja, hogy hol lakik, többet nem is tud róla elmondani, de szerinte D-en lehet a Vöröskeresztnél segítő, mivel a lánya oda szokott járni a Vöröskeresztes táborba és onnan ismeri B-t. B. háttal állhatott a történeteknek, de ettől még érzékelhetett bármit abból.

Rendőri kérdésre a tanú elmondta, hogy az elkövetőkről csupán annyit tud mondani, hogy mindannyian roma származásúak voltak, ezt teljesen biztos. Szinte az összes pohos és kopasz volt, vagy nagyon rövid hajó. Életkoruk átlagban 25-30 év lehetett, de egyesével egyikükről sem tud mondani személyleírást, még a lila mellényesről sem, őt sem ismerné fel. Csak annyit tud, hogy kb. 30-35 éves lehetett. Annyira sokkolták a tanút a történetek, hogy őket nem is nagyon figyelte, csak a panaszost nézte. A csapatból senkit nem ismerne fel.

A panaszosnak a homlokán láthatóan kirajzolódott két kereszt alak vagy két plusz jel, amelyről beszéltek is a mentőssel, hogy vagy cipőtől vagy gyűrűtől származhat szerintük. Azt a tanú nem tudja megmondani, hogy a jegyzőkönyv elején említett lila mellényes férfivel lévő társaság megegyezett-e azokkal, akik a panaszost bántották. A panaszos még annyit hozzátett, hogy egyiküknél sem volt telefon, így ha lett volna, akkor természetesen nyomban azon keresztül értesítették volna a rendőrséget.

13) A K. L-öt 2015. október 19-én 9 óra 10 perc és 9 óra 55 perc között hallgatták meg a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntett elkövetésének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban a D. Rendőrkapitányságon.

A tanú a szükséges felvilágosításokat és tájékoztatásokat megértette, tudomásul vette, amely tényt aláírásával hitelesítetten minden esetben kijelentett a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvön.

Vallomásában előadta, hogy 2015 szeptemberében egy hétvégén végig D-in dolgozott egy fesztiválon biztonsági őrként, ahová egy M. céggel ment. A kérdéses vasárnapon – amelynek dátumára nem emlékszik – a késő esti órákban, emlékezete szerint 23 óra körül azt vette észre, hogy úgymond rendellenesség van a sörsátornál. A tanú a sörsátortól kb. 150 méterre volt elhelyezve fix ponton, ahonnan nem mozdulhatott el; ez a pont az egyik vészkijárat volt. A sörsátor irányából futott felé egy férfi, akit többen üldöztek, de azt a tanú nem tudja megmondani, hogy pontosan hányan. Csak addig futottak felé, amíg el nem érték a bázis kerítés sarkáig, onnan pedig befutottak a játszótérre, amelynek egy része nem volt megvilágítva, így a tanú nem is láthatott semmit, mert erre a helyre futottak. A bázis egyébként az a hely volt, ahonnan a rendezvényt biztosították, de azt a tanú nem tudja, hogy akkor volt-e ott valaki közülük. Ez a hely egy sátor volt. A tanú elmondása szerint a játszótéren nem voltak sokáig, onnan futottak kifelé elég rövid idő múlva. A tanú szerint csak tettek bent egy kört, majd ismét kifelé futottak és a személyt továbbra is többen üldözték. Még ekkor sem érték utol őt, majd a kérdéses játszótéren, amelynek a másik fele meg volt világítva a tanú annyit látott, hogy az üldözött férfi megbotlott valamiben és elesett. Ekkor érték őt utol az üldözői, de azt a tanú nem látta, hogy ezt követően mi történt, mert egyrészt az emberek elállták a látóterét, másrészt pedig pont szembevilágított neki egy erős fényű reflektor. A tanú ekkor ismét elindult abba az irányba és annyit látott, hogy az üldözött férfi fekszik egy játszótéri mászóka feszítő kötelén hason. Nem a földön volt, hanem a levegőben, a földtől kb. fél méterre és őt többen körülállják. Azt a tanú nem tudta megmondani, hogy akik üldözték azok ott voltak-e.

Rendőri kérdésre kijelentette, hogy mire odaért roma származású férfiak nem voltak ott és vita sem volt, egy hangos szót sem hallott. Ekkor látta a tanú, hogy a személynek véres az arca, de azt nem tudta, hogy mije vérzett. Csak azt látta, hogy az arca véres volt.

Kérdésre elmondta, hogy a személy üldözőiről semmit nem tud mondani. Őket csupán messziről látta, a ruházatukat sem tudja.

Mikorra ő odaért a személyhez addigra ért oda a két rendőr is vele egyszerre, de azt nem tudja, hogy őket ki értesítette, mert nem ő volt az.

A tanú elmondta, hogy amikor látta az üldözést, akkor sem hallott vitát, vagy veszekedést.

Kérdésre közölte, hogy konkrétan P. B. nevű személyt nem ismer, de nem kizárt, hogy beszélhetett egy ilyen nevű személlyel. Egy P. nevű férfit ismer valahonnan, de azt nem tudja, hogy a keresztnéve vagy a vezetékneve-e. A telefonszámát nem tudja. Az esemény ideje alatt szerinte a bázisnál lehetett a P. és beszélgethetett valakivel, de nem tudja a tanú, hogy oda ki volt beosztva a biztonságiak közül. A tanú a hétvégén többször is beszélt P-lal, de a fenti esemény alatt nem beszélt vele.

Elmondta, hogy három kijáraton lehetett tudomása szerint távozni a fesztiválról, ő pedig az első számú vészkijáratnál volt, amely a D. felé egy hátsó kijárat volt. Ezen a kijáraton biztosan nem távozott a több fős társaság, ez 100 %. A K. I. koncert 21 órakor kezdődött, 22

óraig tartott, a kergetőzés kb. 23 óra körül történt. Arra emlékszik a panaszos, hogy éjjelkor már bontottak, ő pedig fél egykor elhagyta a helyszínt. Emlékezete szerint a koncert után volt a kergetőzés, de annak pontos idejét nem tudja megmondani, de az biztos, hogy a koncert után volt.

Végül kérdésre kijelentette, hogy a távolság miatt azt sem tudja megmondani, hogy az üldöző személyek romák voltak-e, hiszen nem látta őket.

14) A rendőrség mellékelte a panaszos kórházi kezeléséről kiadott zárójelentést, amely szerint a panaszos a kórházban 2015. szeptember 13-án 22 óra 22 perctől 2015. szeptember 14-ig tartózkodott. A diagnózis szerint a panaszosnak eltörött az orra, agyrázkódást szenvedett el, zúzódott a mellkasa, valamint testi sértést okoztak a sérelmére.

Az anamnézis szerint az OMSZ szállítja be a kórházba. Elmondása szerint az este általa ismert személyek bántalmazták, a fejét és a mellkasát rugdosták. Rövid ideig tartó eszméletvesztése volt. Jelenleg szédülés, hányinger, kettőslátás nincs. Gyógyszert rendszeresen nem szed, gyógyszerérzékenységről nem tud.

A hajas fejbőrön nincs külsérelmi nyom. Az orrgyökön felületes horzsolt sebek, lágyrészduzzanat tapasztalható. A philum területén kb. fél centiméteres repesztett seb van. A felsőajak duzzadt, a szájüreg felé eső felszínén 1 cm-es repesztett seb van. Az orrjáratokban beszáradt vér van. A nyaki gerinc nyomásérzékeny. A bal mellkasfél kp. hónaljvonalba alsó bordáknak megfelelően fájdalmas, nyomásérzékeny. Ugyanitt gyermektenyényi suffusio van. Mk. mellkasfelet átlégzi. A bal felhas kissé nyomásérzékeny, egyébként puha, betapintható. A háti gerinc felső fele ütésre érzékeny, a gerincoszlop többi szakasza nem fájdalmas. A bal felkar elülső felszínén gyermektenyényi haematoma beívódás, törésre utaló jel a végtagokon nincs.

Az epikrízis szerint a fenti baleset kapcsán szenvedte el a kórismében részletezett sérüléseit. A sebeit ellátták, megfigyelés céljából felvették. Sérülésével kapcsolat idegi vagy sebészi szövődményt nem észleltek, a megfigyelése alatt mindvégig rendezettek voltak. A mai napon tanácsokkal látták el otthonába bocsátották.

Javasolt az otthonában történő átmeneti kímélet. A területileg illetékes szakrendelése kontroll szükség szerint táppénzre vétel céljából jelentkezzék.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület eljárásában a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi kifogásokat vizsgálta meg.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület megvizsgálta a rendőrök intézkedési kötelezettségének a mulasztására vonatkozó kifogásokat.

a) Ennek kapcsán elsőként azt értékelte, hogy vajon keletkezett-e a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség.

A rendőrség tájékoztatása szerint 2015. szeptember 13-án 20 óra 55 perc körüli időben egy magát vagyonőrnek nevező személy a rendezvény „vidámpark” részénél, a körhinta környékén tartózkodó két rendőrhöz lépett és a nagyszínpad felé mutatva azt mondta, hogy a játszótérre segítséget kérnek és siessenek. Figyelemmel arra, hogy a vagyonőr nagyon izgatott volt, így a rendőrök nyomban futni kezdtek a játszótér irányába, ahová pár másodpercen belül meg is érkeztek. A helyszínre érkezésük ideje alatt, illetve azt megelőzően segélykiáltást, ordibálást nem hallottak, a rendezvény színpadán zajló folyamatos koncert hangjai, dalai miatt. Amikor futni kezdtek, akkor sötét volt, a rendezvényen nagy létszámú közönség jelent meg, ezért nem látta egyik rendőr sem a játszótéren zajló eseményeket. A náluk lévő elemlámpákat használva közelítettek a játszótér irányába. A futás közben a területen kiépített büfés kocsik, sátrak között kialakított járdán haladtak. A játszótérre érkezve az egyik mászóka előtt egy földön ülő, vérző orrú férfit találtak, aki a panaszos volt. Az egyik rendőr odalépett a panaszoshoz, aki ekkor a rendőr által feltett kérdésre választ nem adott arra vonatkozólag, hogy mi történt vele. Annyit sikerült megállapítani a szavaiból, hogy többen megverték, illetve sérelmezte azt, hogy miért nem védtek meg. A rendőrség hasztalanságát folyamatosan hangoztatta. A panaszos mihamarabbi egészségügyi ellátása céljából a rendezvény egészségügyi sátrához kívánták eljuttatni. A panaszost a felállásban mindketten segítették. A panaszos erősen ittas volt, mozgása tántorgó volt, térben és időben orientátnak tűnt. A panaszost a játszótér irányából a rendezvény területén lévő egészségügyi sátorhoz kezdték el kísérni. Ebben a pillanatban három rendőr kolléga érkezett a nagy színpad irányából. A panaszost a folyamatos kísérése, illetve a helyszíni egészségügyi ellátása során bűnügyi szempontokból fontos, irányított kérdésekben hallgatták meg, miközben a jelen lévő mentőápolók a sérüléseket megvizsgálták. Ezen meghallgatás idejében a panaszossal szemben az intézkedést megkezdő két rendőr az esetleges elkövetők, tanúk, kamerafelvételek felkutatása érdekében a játszótérre ment. A panaszos elmondását, illetve személyes adatait feljegyezték. A sérülések fertőtlenítését a mentőápolók a helyszínen elvégezték, továbbá közölték, hogy további orvosi ellátásáról gondoskodnak, ezért a panaszost kórházba szállították. A helyszínen tartózkodott a panaszos felesége, aki elmondta, hogy ő nem látta azt, hogy mi történt a férjével, szinte a rendőrökkel egy időben érkezett a panaszoshoz. A panaszos a helyszínen történő ellátása közben közölte, hogy őt öt izmos személy bántalmazta, egyéb bűncselekményt nem hozott a rendőrök tudomására. Ezen személyleírás nélküli elmondás alapján a rendezvény területét a két rendőr átvizsgálta, de ott ezen leírásnak megfelelő személyeket nem találtak. Ezt követően a rendezvény biztosításának vezetőjével kapcsolatfelvétel érdekében járt el, amely során közölte, hogy az alkalmazottai rendkívüli eseményben nem vettek részt, felé jelzés nem érkezett. A rendőrök továbbá a helyszín környezetében adatgyűjtést végeztek a történetek pontos megállapítása, illetve az elkövetők felkutatása érdekében. A meghallgatott személyek a cselekménnyel kapcsolatban érdemi információval nem tudtak szolgálni. A rendezvény területén kiépített térfelügyelő kamerarendszer nem található, így a cselekményről felvétel nem készült.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Ezt egészíti ki a (3) bekezdés, amely értelmében a segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ezen rendelkezést egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 9. §-a, amelynek (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A (2) bekezdés alapján pedig a szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A (3) bekezdés értelmében a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A Testület a rendelkezésére bocsátott információkból megpróbált egy olyan történeti tényállást megállapítani, amelynek tükrében a panaszos kifogását érdemben értékelhette. A Testület elsődlegesen azt vette górcső alá, hogy a rendőrség milyen információk birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben. Habár a panaszos beadványában előadta, hogy ő is és a felesége is többször kiabáltak, hogy „Segítség!” mégis hosszas percek eltelte után jelent meg két rendőr. A panaszos elmondásából nem derül ki, hogy a rendőrök hogyan jelentek meg a helyszínen. A rendőrség tájékoztatása szerint egy civil személy, aki vagyonörnek vallotta magát kért rendőri intézkedést, segítséget a játszótérre. Az intézkedésben érintett rendőrök mindegyike egybehangzóan adta elő, hogy ez a személy rendkívül izgatott volt, így vélelmezhetően arra következtettek, hogy a közlése valós. Ezen kívül nem hozta a rendőrök tudomására, hogy mi történt, hanem csak annyit kért, hogy siessenek. Az információk tömör voltára tekintettel a két rendőr a helyszínen gondolhatta azt,

hogy késedelmet nem tűr az eset, így azonnal el is indultak oda. A panaszos és a rendőrség is azt hozta a Testület tudomására, hogy két rendőr jelent meg a vérző panaszosnál és kezdeményeztek intézkedést. A panaszos is ezt a beadványában megerősítette.

Tekintettel arra, hogy a panaszos is beadványában előadta azt, hogy volt rendőri intézkedés, megjelentek a rendőrök a helyszínen, ahol tartózkodott, így az információk egybehangzó voltára figyelemmel a Testület is abból indult ki jelen kifogás megítélése kapcsán, hogy a rendőrök intézkedést kezdeményeztek a panaszossal szemben. Erre figyelemmel a Testület megítélése szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga nem szenvedett sérelmet, hiszen a rendőrök eleget tettek az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján keletkező intézkedési kötelezettségüknek. Ennek értelmében megjelentek ott, ahová segítséget kértek és a panaszos által is megerősítetten megkezdték az intézkedés foganatosítását. Ezen körülményre figyelemmel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga, hiszen a rendőrök jelen esetben kezdeményeztek intézkedést.

A fentiekben kifejtettek értelmében az állampolgári közlés a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek a rendőrök eleget tettek, így nem terheli őket mulasztás, emiatt a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

b) Ezt követően a Testület azt vizsgálta meg, hogy a rendőrök hogyan tettek eleget az intézkedési kötelezettségüknek.

A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy 15-20 percen keresztül verték, többen látták, hogy mi történik vele és senki nem értesítette a rendőrséget, valamint a rendezvényt biztosító rendőrök nem tettek semmit annak érdekében, hogy segítsenek a panaszosnak. A panaszos előadása szerint a rendőrök csupán néhány méterre voltak az eseményektől és még ennek ellenére sem csináltak semmit. Sőt, amikor a rendőrök megérkeztek és az elkövetők azonnal elrohantak, a rendőrök nem mentek az elkövetők után, nem szólították fel őket a megállásra.

A rendőrség tájékoztatása szerint senki nem hallott segélykiáltást, ordítózást és nem látták magát a bántalmazást. Az esemény észlelését nehezítette az a tény, hogy éjszaka volt a rendezvény, amely során a panaszost bántalmazták, nagy volt az embertömeg és mivel egész éjszaka koncertek voltak, így a zenétől, a hangzavartól nem lehetett hallani semmit. A két rendőr, amikor a panaszoshoz ért, akkor nem láttak a panaszos körül senkit, sőt a panaszos felesége is a rendőrökkel egy időben érkezett oda a panaszoshoz. A két intézkedő rendőr egybehangzóan elmondta, hogy a panaszos körül bámészkodók voltak, nem láttak elkövetőt a panaszos körül, nem láttak senkit menekülni. A panaszost nyomban nyilatkoztatták, aki összevissza beszélt, nem adott konkrét válaszokat. A sérüléseit észlelve azonnal az egészségügyi sátorhoz kísérték, majd a mentőápolók ellátták és végül kórházba szállították. A rendőrök a helyszínen meghallgattak egy vagyont, a panaszos feleségét is nyilatkoztatták, a panaszost is többször kérdezték, hogy mi történt pontosan. A panaszos elmondta, hogy tudja, hogy kik támadták meg, személyleírást is adott, így amíg a panaszost ellátták, addig a két rendőr tanúkutatást végzett és megpróbálták az elkövetőket is felkutatni, ami eredményre nem vezetett.

Az Rtv. fentebb meghatározott szakaszaiból levezethető, hogy az intézkedő rendőröket az objektív intézkedésének a kötelezettsége terheli, amelynek keretén belül a helyszínen

tapasztaltaknak megfelelően, azaz az adott időben és helyen, a lehetőségekhez mérten a lehető legrészletesebben kell a rendőröknek felderíteni a történeti tényállást és az abból levontaknak megfelelően kell további intézkedéseket foganatosítaniuk, vagy az érintett(ek) megfelelő tájékoztatását követően a helyszínt elhagyni.

A Testület az intézkedés pillanatában adott nyilatkozatokat összevetette az elrendelt büntető eljárásban adott tanúvallomásokkal, amelyek tekintetében több ponton ellentmondást tapasztalt. A panaszos tényelődését a felesége a helyszínen is megcáfolta, majd a tanú meghallgatása során a panaszos előadását erősítő nyilatkozatot tett. Ennek ellenére a Testületnek sikerült olyan információkat kinyernie az előadásokból, amelyek egybecsengenek. A panaszos sem vitatta azt, hogy a helyszínen a sérüléseit ellátták volna és hogy ezt követően mentővel kórházba szállították. Az, hogy az elkövetők mikor futottak el a helyszínről az ellentmondásokra tekintettel nem megállapítható, így a Testület nem tudta azt megállapítani, hogy amikor a két rendőr a panaszoshoz megérkezett, akkor láthatta-e a azt, hogy az elkövetők ott vannak és elfutnak. A Testület véleménye szerint az elkövetés időpontjában olyan sötét lehetett, hogy sem az elkövetők, sem a panaszos, sem pedig a rendőrök nem láthatták az eseményeket pontosan. A panaszoshoz a két rendőr elemlámpával érkezett, és amikor az arcába világítottak akkor látták, hogy vérzik. Ezt a panaszosi oldal is megerősítette. Szintén a panaszosi oldal, a rendőrség és a vagyonőr is egybehangzó nyilatkozatot tett tekintetben, hogy a panaszos mellett voltak személyek, azonban a ruházatukat és azt, hogy kicsodák nem lehetett a sötétség miatt pontosan látni. Egy zsúfolt rendezvényen a jövés-menés normálisnak mondható, így a rendőrök nem láthatták azt, hogy kik vannak a panaszos mellett vagy, hogy kik voltak ott és vajon miért mehettek el. Szintén homály fedi azt – az ellentmondások miatt –, hogy a rendőrök valóban folytattak-e a helyszínen tanúkutatást, megpróbálták-e az elkövetőket felkutatni.

A Testület ezen körülményre figyelemmel, vagyis az egymásnak ellentmondó tényelődásokra tekintettel nem tudott a homályos történeti tényállási elemek miatt egy olyan történeti tényállást megállapítani, amelynek birtokában a panaszos kifogását érdemben értékelhette volna. A korlátozott bizonyítási eszköze és a rendelkezésére álló csekély számú bizonyíték ugyanis nem tette lehetővé számára a homályos tényállás pontosítását, így csak úgy határozhatott, hogy a rendőrség intézkedését érintő ezen kifogás kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható az intézkedő rendőrök objektív intézkedési kötelezettségének mulasztására vonatkozó panaszosi kifogás kapcsán.

IV.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, amelynek eleget tett, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület nem tudta feloldani a két fél tényelődása között feszülő ellentmondásokat, így érdemben nem tudott határozni az objektív intézkedési kötelezettség mulasztására vonatkozó kifogás tárgyában, így álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET